

l u c i e • η ε μ ρ α ν ο ν á • v v / v i

Repetition

opakování

• 1 8 9 4 7 7

Filosofie projektu

- **Ve svém projektu Repettion bych ráda navázala na Barboru Klímovou či Danielu Baráčkovou. Jako ony se chci poohlédnout za tím, co již dávno bylo, co nás obklopovalo a formovalo v minulých letech a toto dávno minulé, které bylo pro nás určitým zážitkem, opětovně realizovat v dnešním čase. Inspirace u Barbory Klímové pro můj projekt, byla její performance Replacet, kdy zopakovala performance z roku 1972 až 1982 od známých umělců, aby zjistila posun jejich kontextu a významu v dnešním světě. Během své seminární práce se o Barboře Klímové zmíním více dopodrobna.**
- **Sama mám dosud v živé paměti dobu, kdy jsme se se svými spolužáky připravovali, někteří více, jiní méně a leckdy bez zájmu na realizaci školní besídky. V mém projektu jsem si vybrala téma opětovné realizace a napodobení takové školní besídky. Projekt by nesl název Repettion. Se studenty bych se projektem Repettion zabývala jedním pololetím.**
- **V podstatě by šlo o pěvecké či divadelní představení studentů deváté třídy na základní škole, kteří by si zopakovali svou prezentaci třídy na školní besídce v předešlých letech na prvním stupni. Divák a sami tvůrci by potom hodnotili svůj posun v čase.**
- **Většinou tyto besídky bývají pro některé studenty za trest a z donucení. Proto bych se studenty vedla časté rozhovory o projektu, pocitech, nápadech, tak, aby mohlo lépe dojít k seberealizaci a sebepojetí všech studentů nebo alespoň většiny zúčastněných. Uvědomuji si obtížnost realizace tohoto tématu vzhledem k podněcování studentů k činnosti, která je pro studenty složitá z hlediska sebeprezentace.**

- Jako výsledek projektu by byla prezentace projektu při aktuální besídce a videozáznam. Neopomíjela bych vystavení projektu v galerii, která by umožnila studentům jejich projekt vystavit.
- Při zhotovování projektu by se studenti nejprve seznámili s projektem Replaced Barbory Klímové, jakožto výherkyně ceny J. Chalupického. Seznámili by se s články a dalšími reakcemi, ať už pozitivními i negativními, které se týkají získání ceny Barbory Klímové za dílo Replaced a které tento projekt výherkyně ceny J. Chalupického doprovází.
- Se studenty by byl veden rozhovor na toto téma, vysvětlení myšlenky projektu a celé akce, docházelo by k posouzení, zda považují opakování performancí za klišé, nebo jestli určité opakování starých proběhlých věcí v přítomné moderní době, má svůj smysl nebo nemá, z důvodů právě posunu doby a z důvodu nechuti člověka obracet se k minulosti. Jejich odpovědi bych si pečlivě zaznamenávala na velký papír minimálních rozměrů A0, který bych použila později ve výtvarném projevu.

- V dalším kroku bych studentům promítla videozáznam z jejich školní besídky, která se konala v době, kdy studovali ještě na prvním stupni, kde by si každý student připomněl svůj dětský pohled na život. Pohled, který je spojen s určitými vzpomínkami, jenž se v oné době odehrály event. se zrovna odehrávaly v momentu, kdy právě besídka probíhala. Po shlédnutí videozáznamu by byl veden další rozhovor se studenty, při kterém by sdělovali své vzpomínky ovlivněné odstupem času a často změněné v pohledu z přítomnosti do minulosti. Vše by se opět pečlivě zaznamenávalo na veliký papír, kde by u každého studenta byly stěžejní body, které právě asociují jejich vzpomínku na tuto besídku.
- V dalších hodinách by se studenti zamýšleli nad realizací nové besídky. Zda vytvořit úplnou nápodobu staré besídky s vložením nových podnětů, nebo se snažit vytvořit úplně novou besídku, která by připomínala starou jen zdánlivě či jen zpěvem nebo gesty. Snažila bych se je podpořit v kreativité a v nápadech.

- **Po zhotovení nápadu nové realizace pěveckého či divadelního představení, by studenti obeslali všechny své známe, kteří se tehdejší besídky zúčastnili. Tyto pozvánky by samozřejmě měli grafické zpracování, které by studenti sami vytvořili a to například doplněním staré fotografie z besídky nebo jen své fotografie z tehdejší doby či jiným ztvárněním.**

- Představení studentů by se konalo ve stejné době, kdy by se konala školní besídka na Základní škole, kde studenti stále studují. Jejich projekt by byl utajen, tudíž by neměl nikdo vědět, že vystoupí a s čím vystoupí. Jejich nový výstup na besídce by byl zároveň natočen stejným způsobem ze stejných míst, jako ten tehdejší. Po skončení jejich výstupu by byli ostatní studenti, rodičové i kantoři informováni o vernisáži jejich performance v galerii nebo jiné výstavní síni, kam by byli diváci také pozváni.

- Na další hodině výtvarné výchovy by byl veden reflektivní dialog. Rozhovor o pocitech, zážitcích, přínosech. Současně by jsme se vrátili k úvodní hodině, kdy jsem jim ukázala a referovala o Barboře Klímové a jejím projektu Replaced. Zajímali by mě nové názory studentů na její tvorbu z hlediska posunu času, jestli se u studentů názor na dílo B. Klímové změnil či naopak. Opět bych si pro srovnání vše zaznamenávala na veliký papír.

- Při vystavování společného projektu v galerii by byla možnost zopakovat si svoji performanci při vernisáži opět živě. Dále by se v galerii vyskytoval, jak jejich nový výstup, tak i výstup z prvního stupně. Výstava by byla doplněna fotografiemi, které byly zaznamenávány při tvorbě jejich performance. Dále by byly vystaveny moje poznámky na velkém papíru, které jsem si vytvářela při diskuzích se studenty o tomto tématu Repetition a o díle B. Klímové. Přitom by byli vystaveny i fotografie díla Barbory Klímové z její akce Replaced. Zároveň by zde byl i prostor pro návštěvníky k vyjádření svých názorů.
- Po skončení výstavy by byl opět vedena diskuse se studenty. Zamýšleli by jsme se nad texty návštěvníků galerie, kteří by reagovali na performanci studentů. Zároveň by byl veden další reflektivní dialog.

Barbora Křimová

Chalupeckého cenu má Barbora Klímová

Cenu Jindřicha Chalupeckého získala Barbora Klímová za své dílo *Replaced*, v sedmnáctileté historii prestižního výtvarného ocenění teprve čtvrtá ženská laureátka.

Projekt, na základě kterého cenu získala, ale provázejí dohady o autorství.

Klímová na vlastní kůži opakovala pět akcí pěti umělců ze 70. a 80. let, aby zjistila posun jejich kontextu a významu v dnešním světě.

Programově se seznamovala jako Jiří Kovanda v roce 1977, prodávala na tržišti předměty, které jí připomínaly přátele - jako druhdy Jan Mlčoch nebo po třech dnech a nocích beze spánku trávila tu čtvrtou na stromě jako v roce 1975 Petr Šembera. Vznikl působivý záznam doplněný neméně působivým komentářem s původními autory.

Jenže se objevil názor, že jde jen o rozpracování práce Daniely Baráčkové, mladé umělkyně z pražské VŠUP. Ta už před jedním a půl rokem provedla prakticky totéž co Klímová, transformovala v čase akci Jiřího Kovandy. O tom, že její projekt není původní, tak Klímová spolupracující s Kovandou musela vědět.

Barbora Klímová nepatří mezi umělce velkých gest ani skandálních projevů. Pozorně zkoumá a nenápadnými intervencemi do prostoru a času narušuje hranice stereotypu. Často pracuje s detaily odvozenými z konkrétního prostředí, které posunuje do nové roviny nenápadně měnící stokrát opakovanou situaci, a tím i její zažitý a předpokládaný prožitek. Dlaždice položené na chodbě na stejné dlaždice tak, aby vytvořily drobnou vrstvu navíc, která s sebou nese efekt podobný silničnímu retardéru; lampy veřejného osvětlení, které se na nočním náměstí zhasínají a spínače reagující na pohyb chodců je zase zapínají...

Ve finále letošní Ceny Jindřicha Chalupického se rozhodnutím mezinárodní poroty s Klímovou střetli Jan Jakub Kotík, Dominik Lang, skupina Rafani, Dušan Skala a Tomáš Svoboda. Všichni finalisté se letos vyjadřovali konceptuálně, žádný nenabídl na výstavu malby nebo jiná klasická média.

Radek Wohlmuth - Kultura aktuálně

<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=287941>

BARBORA KLÍMOVÁ

„Kritériem výběru akcí k současnému provedení byla především okolnost, že původní akce proběhly – nebo mohly proběhnout – ve veřejném prostoru. Spíš než komponované, jednoznačně identifikovatelné performance mému záměru vyhovovaly události a gesta, které se pohybovaly na hranici obecně přijatelného chování. Pokusila jsem se prozkoumat, co se stane, když přemístím dříve zaznamenané gesto do zcela proměněné reality. Zajímalo mě, jakým způsobem se změnil veřejný prostor a vše, co s ním souvisí (politika, urbanismus, architektura, ale i společenské konvence a pravidla spojená s určitými místy). Opakovala jsem jednotlivé akce několikrát v různých prostředích, abych zjistila, jestli a jaké jsou tu rozdíly.“

Původní akce byly dokumentovány fotografií a textem. Abych se dověděla víc o okolnostech, za kterých vznikaly, setkala jsem se s téměř všemi jejich autory a povídala si s nimi o jejich zkušenostech a důvodech, proč je uskutečnili.

Ukázalo se, že vedle sondy do veřejného prostoru můj projekt nutně reflektuje i proměnu toho, jakým způsobem se na jejich akce díváme dnes.“

Replaced 2006, B. Klímová, <http://server.ffa.vutbr.cz/~barborak/replacedcat.pdf>

DANIELA BARÁČKOVÁ

Na sklonku loňského roku se Daniela Baráčková stala obětí kulturního bulváru, když její pedagog Jiří David upozornil na podobu mezi jejím videem a projektem Replaced Barbory Klímové. Záznam z rušné newyorské ulice, na níž Baráčková rozpažila podobně jako Jiří Kovanda o tři dekády dříve v Praze, se opravdu podobal remakům pěti performancí, za které Klímové obdržela Cenu Jindřicha Chaloupeckého. To Jiřímu Davidovi stačilo, aby Klímové projekt označil za odvozený. Přestože se ukázalo, že šlo o nepodložené obvinění, kauza přinesla Baráčkové nežádoucí věhlas. Nežádoucí proto, že vytvořila zajímavější díla.

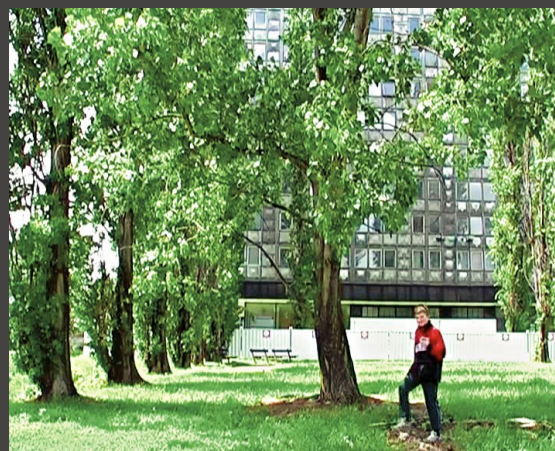

Video Srp

- Baráčková postupně kosí trávu
v koutě mezi zdmi.

Video Pavel a panelák
je jen pozorování chlapce,
domu a parku.

KDO KOHO OPISUJE? Tomáš Pospiszył

Znovuoživené performance jsou ve světě běžnou záležitostí. Debatu o autentičnosti postupů, které využívají možnost znovuinscenovat nebo aktualizovat starší umělecké projekty v novém kontextu, není možné vést bez pohledu do zahraničí, odkud k nám většinou pronikají. Polemický esej otištěný na této dvojstraně ukazuje, jak různorodé mohou být kořeny zdánlivě banální umělecké strategie. V A2 č. 47/2006 uveřejnila Lenka Lindaurová článek věnovaný loňské Ceně Jindřicha Chalupického. Podivuje se v něm nad hodnocením, které se finálové výstavě ceny dostalo v týdeníku Respekt. Podle Lindaurové prokázal recenzent Jan Vitvar malé pochopení pro vystavované projekty převážně konceptuálního ražení a zkreslil uvažování samotného Jindřicha Chalupického. Lenka Lindaurová současně a jaksí mimochodem napsala, že projekt vítězky ceny Barbory Klímové prý byl ukraden jedné studentce VŠUP, „což nechává bez komentáře na svědomí autorky“. Prima.

Stejně tak já bych mohl napsat, že Lenku Lindaurovou vyhodili z časopisu Art & Antique, protože kradla vydavateli peníze. Je zjevné, že než nechávat podobná nařčení na svědomí obviněného je lepší a korektnější zeptat se údajně poškozeného, jestli k nějaké krádeži vůbec došlo, nebo se pokusit své tvrzení nějak doložit. Je sice hezké, že Lindaurová tepe do Vitvara, ale sama se dopouští ještě horší podpásovky. V podobném duchu o projektu Barbory Klímové psali i Radek Wohlmuth a Kateřina Tučková. V jedné větě, bez dalšího vysvětlování či uvedení zdroje oznámili, že Klímová svůj projekt ukradla někomu jinému. Na vítězce ceny tak ulpívá nehezké obvinění.

Cílem tohoto textu není obhajovat Barboru Klímovou nebo kritizovat práci uměleckých kritiků, ale spíš ukázat, že reinterpretace historických performancí jsou v současném umění samostatným a velmi zajímavým žánrem. Otázka, kdo od koho opisuje, je v něm poněkud komplikovanější. Samotnou skutečnost, že někdo znovuprovede historickou performanci, lze těžko považovat za ukradení nápadu – už jenom z toho důvodu, že stejnou ideu už měly desítky dalších umělců po celém světě a jedná se o strategii, která je v současném umění dostatečně známá a rozšířená. Podobně jako má smysl znovu a znovu malovat monochromy bez obav ze ztráty originality – nikdy se totiž nepovede namalovat dva zcela stejné obrazy –, i nové inscenování starých performancí vzniká na základě různých motivací a s překvapivě rozdílnými výsledky.

Podle klasické partitury

V roce 1995 natočili kalifornští umělci Mike Kelley a Paul McCarthy pětačtyřicetiminutový film s názvem *Fresh Acconci*. V tomto remaku nechali přehrát některé klasické performance klasika žánru *Vita Acconciho* herci z amerických béčkových seriálů a soft-pornofilmů. Znovuprovedené akce se neodehrávají ve strohém prostředí umělcova ateliéru nebo galerie, ale v hollywoodských vilách, místo černobílého videa umělci pracovali se sytě barevným záznamem. Důvodem tohoto remaku byl komentář stavu americké kultury, kde vedle sebe existuje odkaz avantgardního umění sedmdesátých let i hollywoodský brak. Lze tyto dva extrémny spojit a jaký efekt touto koláží vznikne?

V roce 2001 uspořádal v berlínské galerii Kunst-Werke kurátor Jens Hoffmann akci nazvanou *A Little Bit of History Repeated*. Vyzval skupinu mladých umělců, aby znovuinscenovali díla performerů ze šedesátých a sedmdesátých let. Elke Krystufeková nebo John Bock znovu prováděli to, co před třiceti lety Vito Acconci nebo John Baldessari. Cílem nebyla přesná kopie performance, ale původní dílo sloužilo spíše jako partitura k nové variantě klasického opusu. Základním „notovým záznamem“ byly černobílé fotografie a slovní popis performancí. Pokud se ale při produkci vyskytla nová okolnost či nečekaná situace, interpreti na ně reagovali. Vznikla novodobá interpretace, jež se od svých vzorů často velmi lišila.

Znovuoživení historických performancí se v posledních letech stalo rozšířenou uměleckou strategií. Jejímí různými podobami se zabývala výstava *Life, Once More* v rotterdamské galerii Witte de With v lednu 2005. Vyšel k ní katalog s několika esey, kde se umělci a teoretici pokoušejí vysvětlit podstatu vztahu performačního „originálu“ k jeho novodobé variantě. Spektakulární akci podobného druhu, nazvanou *Seven Easy Pieces*, provedla v listopadu 2005 v newyorském Guggenheimově muzeu i jedna z pionýrek evropské performance Marina Abramovičová. V pravidelných večerních představeních postupně přehrála pět cizích děl z historie klasické performance šedesátých a sedmdesátých let a dvě performance vlastní. K znovunastudování opět přistupovala jako k provedení hudebního díla: od původních autorů si vyžádala povolení (jeden z oslovených – Chris Burden – toto povolení nedal a jeho práce do přehlídky zařazena nebyla) a zaplatila jim autorské poplatky. Výsledkem byly živé obrazy z dějin performance, jejíž je Abramovičová sama součástí. Svou motivaci vysvětlovala jako naplnění touhy na vlastním těle prožít díla, která ji na její umělecké cestě ovlivnila, ale která znala jen zprostředkovaně z dokumentace.

Každý opakuje po svém

Podobné remaky performancí, jichž existuje ještě daleko více, vznikaly a vznikají i v Česku. Vzhledem k historii žánru performance se vztahují především k jeho klasikům ze sedmdesátých let. V roce 1999 přijel na pozvání Víta Havránka do Prahy francouzský umělec Didier Courbot, který zde měl samostatnou výstavu v druhém patře Staroměstské radnice. Pro svou expozici se rozhodl vytvořit remake akce Jiřího Kovandy *Čekám, až mi někdo zavolá* z roku 1976. Na Kovandových dílech, která jsou známá svou nenápadností a někdy obtížnou odlučitelností od běžných denních aktivit, láká právě téměř nerozlišitelný odstup mezi uměním a životem, který je zde zdůrazněn novým provedením někým jiným a v jiné době. Courbot ale nakonec v Praze Kovandovu performance nerealizoval. Před dvěma lety uskutečnila skupina Rafani remake performance Jana Mlčocha *Bianco* z roku 1977.

Rafani Bianco 2005

Jan Mlčoch Bianco 1977

Umělec si tehdy lehl na záda na podlahu a 30 minut si plival do tváře. Pak si sedl ke stolku a pomalu psal vlastní podpis, aniž by ho dokončil. Rafany, na jejichž motivaci k znovuprovedení akce se sami zeptat nemůžeme, jelikož se rozhodli své práce důsledně nekomentovat, na této Mlčochově performanci zřejmě zaujal sám akt plivání do vlastní tváře. Nešlo zde o pokus akademicky znovuoživit starý kus a potvrdit jeho platnost – pro Rafany byl jistě lákavý i ironický posun, způsobený skupinovým prováděním performance. Další, bezejmennou performanci Jiřího Kovandy z 19. listopadu 1976, při níž stál s roztaženými pažemi uprostřed zaplněného chodníku na Václavském náměstí, v roce 2004 znovuprovedla Daniela Baráčková. Z normalizační Prahy ho přenesla na Times Square do New Yorku. Testovala performanci sice v podobném prostředí, ovšem v radikálně odlišném dobovém a společenském kontextu.

Naproti tomu projekt Barbory Klímové primárně nevycházel z potřeby zkoumat charakter samotných historických performancí a paradoxů jejich nového provedení. Performance a jejich nové inscenování jí sloužilo jako prostředek k analýze veřejného prostoru a jeho proměn. Rovina historické reflexe, reprezentovaná rozhovory s původními autory, vznikla až v druhém plánu. Při pozorném pohledu na způsob, kterým Klímová historické performance využila, dokonce zjistíme, že je za účelem své práce poněkud posunula z původních významů. Karel Miler by si pro svou akci asi nevybral obrubník v centru města. Nechtěl se – jako o třicet let později Klímová – úmyslně konfrontovat se svým okolím, ale pouze demonstrovat dvě různé krajní pozice vlastního těla. Přesné znovuinscenování performancí Petra Štembery nebo Jana Mlčocha je obecně proti jejich původnímu duchu – tito umělci se vyjadřovali prostřednictvím performance právě proto, že chtěli vytvářet časově vymezené, neopakovatelné situace, postavené na osobním prožitku.

To Klímová dobře ví, a pokud na svém videu reinterpretace Štemberova *Spaní na stromě* předvádí, jak s přítelovou pomocí leze na strom, záměrně ukazuje mechanismus provedení akce a jeho odlišnost od originálu. Za důležitou považuji práci, kterou Klímová odvedla od okamžiku obecného nápadu znovuprovést performance až k finální formě své realizace, která se skládá z promyšleného a vzájemného působení videí, rozhovorů, tištěných materiálů a textů. Jinými slovy, v budoucnosti nás čeká ještě mnoho podobných reinterpretací historické performance. Na kreativité jednotlivých umělců pak bude záležet, jestli půjde o díla originální a přínosná, nebo díla, která nás budou okrádat o čas.

Autor Tomáš Pospiszyl teoretik umění.

A2 kulturní týdeník

<http://www.tydenika2.cz/archiv/2007/2/kdo-od-koho-opisuje>

Performer

Zde uvádím pětici českých performerů a jejich performance, které B. Klímová použila a napodobila je ve svém projektu Replaced. Zkoumala tak vnímání a posun času od doby, kdy tyto performance prováděli umělci, které zde zmíním. Za dílo Replaced získala ocenění J. Chaloupeckého v roce 2006.

Umělci:

Štembera Petr

Mlčoch Jan

Kovanda Jiří

Miler Karel

Havlík Vladimír

PETR ŠTEMBERA

Spaní na stromě – Praha
– duben 1975

Po třech dnech a nocích
beze spánku
jsem čtvrtou noc
strávil na stromě.

PETR ŠTEMBERA

Sleeping in a Tree – Prague
– April 1975

After three days and nights
without sleep
I spent the fourth night
in a tree

JAN MLČOCH – Vzpomínky na P. – Krakov, Polsko – 7. října 1975

Na městském tržišti jsem po dobu jedné hodiny prodával osobní věci, které mi připomínaly přátele.

JAN MLČOCH – Remembering P. – Cracow, Poland – 7th October 1975

I sold personal possessions which reminded me of my friends at a market for a period of one hour.

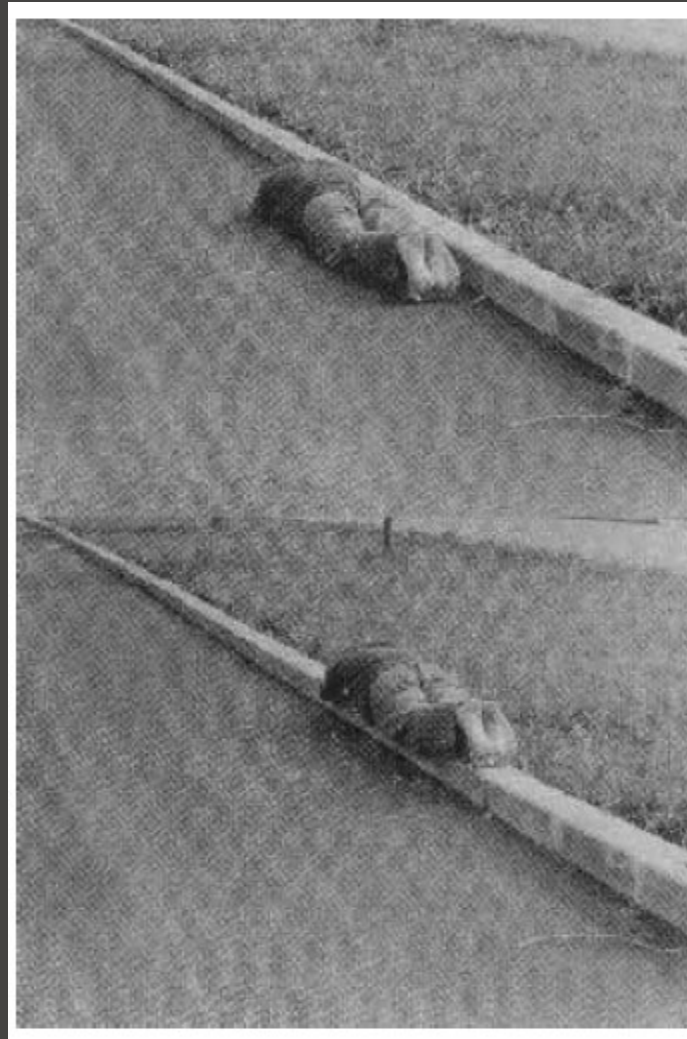
JIRÍ KOVANDA – Pokus o seznámení – Praha – 19. října 1977

Pozval jsem přátele, aby se podívali, jak se pokusím seznámit se s dívkou.

JIRÍ KOVANDA – An Attempt at Meeting a Girl – Prague – 19th October 1977

I invited my friends to witness my attempt at meeting a girl.

KAREL MILER
Bud'ľa nebo – Praha – 1972

KAREL MILER
Either/or – Prague – 1972

VLADIMÍR HAVLÍK – Pokusná květina – Olomouc 1981

VLADIMÍR HAVLÍK – Trial Flower – Olomouc 1981

<http://server.ffa.vutbr.cz/~barborak/replacedcat.pdf>

A photograph of a group of people sitting around a table in a meeting room. The room has a window in the background, a framed picture on the wall, and a large potted plant on the right. The text "Diskuse/názory" is overlaid in a large, stylized, yellow font with a red outline.

Diskuse/názory

Diskuze k ceně-klímové

Při diskusi budou studenti reagovat na diskusi z internetu o B. Klímové, jejím tématu a oceněním cenou J. Chaloupeckého.

- Za co?

([Jan Ryba](#) IP:[85.207.89.*], 17.11.2006 15:13) |
[nahlásit příspěvek](#)

Dnes tuto cenu už může dostat opravdu každý. I ten, kdo nic neumí. Včerejší rozhovor v TV to potvrdil.

- Jsme v historicky bezvýznamném uměl. období

(tantemici IP:[193.86.244.*], 17.11.2006 18:28) | [nahlásit příspěvek](#)

Hm, možná je už skutečně umění malby historicky překonanou záležitostí... Zvonkajšku to tak naozaj vyzerá :o). Náš pan profesor dějin umění nás učil, že po období rozmachu umění, po době, kdy se v umění prosadí nový proud, který pak nabere na síle a produkuje vrcholná díla, přichází VŽDY období úpadku, bezradnosti, hledání. Vskutku mám dojem, že na cenách Chalupského se dá dokázat, že tomu tak momentálně právě je. Přiznávám upřímně, že to, co se zde (a nejen zde) prezentuje jako umění, mě jednak vůbec neoslovuje, naopak jsem z toho rozpačitá a jednak mi to přijde děsivě trapné - jen jako na jakousi vyšší intelektuální úroveň povýšená recese. Dle mého to umění není, je to hraní si na něco, co má zastříit, že na výtvarné UMĚNÍ dnes téměř nikdo nemá. Chybí, naprosto zásadně chybí nová myšlenka, nový směr, osobnost, která by přinesla něco skutečně revolučního - nový umělecký styl. (To, že v globální společnosti našeho typu, je to téměř vyloučené, je zase jiná otázka...na delší debatu) To, co nazýváme současným výt. uměním je dle mého jen bezradný tyátr.

- **TOTO umění NENÍ**

([umělec](#) IP:[88.103.36.*], 17.11.2006 18:57) | [nahlásit příspěvek](#)

jestli v tyhle zemi budou dostavat ceny takovíhle paumělci tak můžete galerie rovnou zavřít protože vam tam nikdo nepáchne je to fakt síla ty lidi sou přece uplně v hajzlu .....

- **Re: TOTO umění NENÍ**

([štětec](#) IP:[88.103.36.*], 17.11.2006 22:22) | [nahlásit příspěvek](#)

hele studuju avu takže vim o cem tady písu ja znam desitky lidí co skvěle malujou a tyhle laureati jim s vytvarnejma schopnostma nesahaj ani po kotníky par jich totiz znam .....tohle je pruser nechat se masírovat nějakou cenou která mela kdysi nějakou hodnotu,ale díky současné porote tyhletý ceny si nemuzeme myslet ze tohle je opravdový vrchol současného českého umění takže prosím vás neberte tuto cenu moc vážně .....

- **Re: jsi nespokojený?**

([kalina](#) IP:[82.208.31.*], 20.11.2006 6:02) | [nahlásit příspěvek](#)

spíš než jestli to je nebo není dobrý, bych prostě řekla, že mě osobně se takové umění líbí. A za umění to považuju proto, že to vzniká z potřeby jednotlivce zkoumat určitý jev neexaktním způsobem, tj. jde o subjektivně vedený průzkum, autorka to všechno odzkouší na vlastní kůži, porovná s dřívějšími "pokusy" a zaznamená. Pokud je to dělaný s takovou mírou osobní zainteresovanosti, vnímám to přirozeně jako umění, aniž by mě vůbec napadlo diskvalifikovat to z jeho rámce jen proto, že výsledkem není obraz na plátně nebo socha. Navíc vnímám jako důležitý fakt i to, že se tím, aspoň teoreticky už zabývala delší dobu, takže dílo nevzniklo jenom proto, aby bylo "co na Chalupu".

- **Slepý mezi slepými...**
(M.S. IP:[82.100.62.*], 17.11.2006 19:16) | [nahlásit příspěvek](#)
Při srovnání s ostatními letošními laureáty nelze než konstatovat - slepý mezi slepými králem. Umění už nevychází z "umělců". Ti naopak hledají, co by ještě za umění mohli vydávat. Tristní...
- **Z Rafanů jsou domácí pejskové**
([Pavel Jireš](#) IP:[85.207.89.*], 19.11.2006 11:44) | [nahlásit příspěvek](#)
Účastí na této šaškárně jsou z Rafanů hodní domácí pejskové, toužící po penězích a slávě.Kreteni.

- ([w IP:\[88.103.36.*\]](#), 19.11.2006 12:32) | [nahlásit příspěvek](#)
At si ty svoje ceničky narvou do zadku kreteni vylizany kdyby se raci ucili kreslit

Kultura aktuálně

<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=287941>

Použitá literatura:

Radek Wohlmuth - Kultura aktuálně

<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=287941>

Replaced 2006, B. Klímová,

<http://server.ffa.vutbr.cz/~barborak/replacedcat.pdf>

Autor Tomáš Pospiszyl teoretik umění. A2 kulturní týdeník

<http://www.tydenika2.cz/archiv/2007/2/kdo-od-koho-opisuje>

Performerři

<http://server.ffa.vutbr.cz/~barborak/replacedcat.pdf>

Diskuse. Kultura aktualně

<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=287941>

